MISJE DZISIAJ
w diecezji tarnowskiej

Czad
Kamerun
Republika Konga
Republika Środkowoafrykańska
Kazachstan
Argentyna
Boliwia
Brazylia
Kuba
Peru

NR 3
2022

LIST OD MISJONARZA... LIST OD MISJONARZA...

Biskup Mirosław Gucwa od czterech lat jest pasterzem diecezji Bouar w Republice Środkowoafrykańskiej. W kontekście jubileuszu Papieskich Dzieł Misyjnych pisze do nas list, w którym pokazuje wielkie dobro, jakie te Dzieła przynoszą Kościołowi misyjnemu, który prowadzi na afrykańskiej ziemi.

Bouar, 7 kwietnia 2022 r.

Drodzy Przyjaciele misji tarnowskich!

Jubileusze związane z Papieskimi Dziełami Misyjnymi (PDM), dają mi okazję, aby zwrócić się do Was ze świadectwem, jak wiele dobra wnoszą te Dzieła w Kościół w Afryce, a konkretnie w diecezję Bouar, której od czterech lat jestem pasterzem.

Napiszę tu o wszystkich trzech Dziełach, ale skoncentruję się głownie na jednym, które w tym roku obchodzi 200-lecie swego istnienia. To Dzieło Rozkrzewiania Wiary, które od stu lat, podobnie jak dwa inne (Papieskie Dzieło św. Piotra Apostoła i Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci), nosi nazwę dzieła „papieskiego". Ale jak wiemy, nie o nazwę chodzi, ale o to, co się za nią kryje. Kryje się bardzo wiele, bo owa „papieskość" gwarantuje pomoc wszystkim terytoriom misyjnym, do których należy Kościół mi powierzony w Afryce.

W naszej diecezji podtrzymujemy świadomość, że pomagające całemu Kościołowi misyjnemu wspomniane Papieskie Dzieła Misyjne, mają być obecne wszędzie tam, gdzie jest Kościół, niezależnie od rozmiarów jego wzrostu. Stąd Dzieła te istnieją również w naszej diecezji, a kiedyś przez ponad 10 lat byłem nawet ich dyrektorem, troszcząc się, aby Kościół, gdzie posługuję, miał również swój wkład w rozwój misji na całym świecie.

Nawiązując do świadectwa, o którym wspomniałem na początku listu, chciałbym przytoczyć kilka konkretów, które mówią o tym, że Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary to realna pomoc i ogrom dobra, z których korzystamy, zdając sobie sprawę z tego, że w nich zamyka się również udział członków róż różańcowych z wielu parafii diecezji tarnowskiej.

W ciągu 4 lat mojej posługi biskupiej w diecezji Bouar, Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary wsparło nas finansowo w realizacji różnych projektów, w dziele formacji katechistów i w codziennym funkcjonowaniu diecezji. Tak więc otrzymaliśmy fundusze na przedsięwzięcia budowlane. Dzięki nim mogliśmy budować kaplice, ośrodki szkoleniowe czy mieszkania dla księży przy powstających parafiach. To była suma 116 tys. euro, która pokryła 3/4 tych wydatków. Kolejne 20 tys. euro posłużyło nam na zakup dwóch samochodów. Choć pokryło to tylko 1/3 potrzebnego funduszu, zawsze jednak możemy liczyć na diecezję tarnowską, która to uzupełni. Ważną rzeczą jest formacja katechistów (uczący katechezy w wioskach i miejskich parafiach. Tutaj otrzymaliśmy pomoc w wysokości 41 tys. euro, co pokryło 2/3 wydatków w tym względzie. Wreszcie, każdego roku otrzymujemy dotacje na działalność pastoralną i administracyjną diecezji, która w ciągu ostatnich czterech lat wyniosła 98.500 euro. Pokryło to co prawda tylko szóstą część naszych wydatków, ale to też obrazuje nasze potrzeby, a ich uzupełnienia, jako biskup, szukam w różnych innych podmiotach, do których należy również moja rodzinna diecezja.

Dodam jeszcze, że jest moją radością, iż w Międzydiecezjalnym Seminarium Duchownym św. Marka w Bangi, na 83 kleryków, 13 pochodzi z naszej diecezji. Oni również są wspierani roczną dotacją 28 tys. euro, która pochodzi z Papieskiego Dzieła św. Piotra Apostoła, służącego właśnie tej dziedzinie misyjnej pomocy. Otrzymujemy też roczną dotację 2,5 tys. euro na Niższe Seminarium św. Piotra Apostoła w Yolé, które w tym roku święci 25-lecie swego istnienia, którego byłem pierwszym dyrektorem i które do niedawna przez długie lata było kierowane przez misjonarzy tarnowskich.

Bp Mirek z katechistami, o których formacje troszczy się PDRW, Bocaranga 7 IV 2022 r.

Z pomocą spieszy nam również Papieskie Dzieło Misyjne Dzieci. W ciągu ostatnich czterech lat otrzymaliśmy z funduszu tego Dzieła 31 tys. euro, które zostały przeznaczone zwłaszcza na edukację dzieci (prawie 18 tys.), ale też na ich dożywianie i misyjną formację.

Pamiętajmy też, że przytoczone dane dotyczą tylko ostatnich czterech lat, a diecezja w ten sposób jest wspomagana od początku jej istnienia czyli od 1978 roku. Warto też wziąć pod uwagę fakt, że diecezja tarnowska rok rocznie przekazuje na rzecz PDM dwa razy więcej niż przeciętnie każdego roku z tego funduszu otrzymuje diecezja Bouar. To tak, jakby nasza diecezja zapewniała coroczne środki dla diecezji Bouar i jeszcze innej, podobnej diecezji.

Wyrażamy Bogu wdzięczność za Jego opiekę nad tymi Dziełami i dziękujemy wszystkim za włączanie się w ich działalność. A różom różańcowym życzę, by nie ustawały w swym misyjnym duchowym i materialnym zaangażowaniu, a tym, które nie podjęły jeszcze tego kroku, życzę odwagi i satysfakcji z tego pięknego zaangażowania.

† Mirosław Gucwa
Rep. Środkowoafrykańska

MISYJNE WYDARZENIA W DIECEZJI

JUBILEUSZE I NASZA RADOŚĆ

Mimo Maj 2022 r. jest szczególnym miesiącem w historii Kościoła misyjnego. Dzień 3 maja wyznacza 200-lecie powstania Dzieła Rozkrzewiania Wiary, a jednocześnie 100-lecie powstania pozostałych Papieskich Dzieł Misyjnych (PDPA i PDMD), które są zapleczem duchowym i materialnym działalności misyjnej Kościoła na całym świecie. Do tej daty, jak brat, dołącza się dzień 22 maja, w którym Kościół wynosi na ołtarze Paulinę Jaricot, stojącą u początków święcącego 200-lecie Dzieła, a jednocześnie założycielkę Żywego Różańca.

Dzieło wzniosłe

Dzięki swemu uniwersalizmowi Dzieło Rozkrzewiania Wiary zdobywało uznanie tak hierarchii kościelnej, jak i wiernych. Już w 1824 roku oddział Dzieła powstał we Włoszech, w 1831 roku – w Belgii, dwa lata później – w Szwajcarii, a w 1837 – w Stanach Zjednoczonych i w 1839 roku – w Hiszpanii. Papieże, jeden po drugim, a było ich na przestrzeni 100 lat od 1822 r. dziewięciu, promowali działalność tego Dzieła. Grzegorz XVI chwalił je i nadał mu przywileje i odpusty. Leon XII nadał temu Dziełu niespotykany wymiar powszechny. Św. Pius X uznał je za „najwznioślej katolickie oraz główną instytucję w szerzeniu Królestwa Bożego". W 1919 roku Benedykt XV napisał encyklikę misyjną Maximum illud i w niej polecił Dzieło Rozkrzewiania Wiary jako podstawowe narzędzie misyjne, którym powinni posłużyć się katolicy. Nazywa je głównym źródłem, z którego powinny czerpać i żywić się nie tylko aktualne misje, lecz i te, które dopiero rozpoczną swą działalność.

Paulina Jaricot 1799-1862

Warto wiedzieć, że Dzieło Rozkrzewiania Wiary zagościło w naszej diecezji już 1884 roku. Wtedy to ówczesny biskup tarnowski Józef Alojzy Pukalski apelował do diecezjan o formalną przynależność do grup tego Dzieła, a duchowieństwu polecił formę jego organizowania, która do dzisiaj wyraża się w konkretnych zobowiązaniach duchowych i materialnych.

Miano „papieskiego", Dzieło Rozkrzewiania Wiary otrzymało w 1922 roku, w sto lat od swego założenia. Papież Pius XI w motu proprio Romanorum pontificum napisał, że czyni je „oficjalnym organem Stolicy Apostolskiej, przeznaczonym do zbierania jałmużny wśród wiernych całego świata i rozdzielania jej między wszystkie misje".

Paulina Jaricot mając 27 lat, szukała również dla Dzieł misyjnych wsparcia duchowego przez modlitwę.

XIV Diec. Spotkanie Róż w Krynicy - 2014

XX Diec. Spotkanie Róż w Zabawie - 2021

Dni formacyjne we wrześniu 2015

Założyła więc Żywy Różaniec, gigantyczne wprost zrzeszenie, liczące w chwili jej śmierci ok. 3 miliony członków. W miejsce „dziesiątek", które zakładała w Lionie wśród pracownic fabryki swego ojca, zaproponowała grupy po 15 osób, z których każda zobowiązała się modlić codziennie w intencji grzeszników. Te „dziesiątki" jeszcze do niedawna istniały w naszej diecezji. „Piętnastki" się mnożyły i Żywy Różaniec zapuścił korzenie nie tylko w Europie, ale w Ameryce i Azji. W roku 1840 z radością napisała w okólniku wysyłanym do członków Żywego Różańca, że za niedługo będą zjednoczeni w modlitwie z całym światem. Apelowała więc do wszystkich ludzi, by nie zamykali serc tylko dla swych osobistych spraw, ale - by jak Chrystus, który umarł za wszystkich, umieli również ogarnąć wszystkich. Z satysfakcją stwierdzała, że we Francji i w Belgii całe rzesze należące do Dzieła Rozkrzewiania Wiary są jednocześnie rzeszami Żywego Różańca.

W momencie śmierci Pauliny w samej Francji istniało już 150 tysięcy „piętnastek" Żywego Różańca, co odpowiada 2 mln 250 tys. członków.

Dzieło pomocne

Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary to jeden ze wznioślejszych sposobów uczestniczenia w misji Kościoła aż po krańce ziemi. To uczestnictwo bowiem przekłada się na pomoc duchową i materialną, dzięki którym powstają Kościoły lokalne tam, gdzie Chrystus nie jest znany, czy też nie jest znany w wystarczający sposób. Ta pomoc z zasady nie omija nikogo, kto ją zgłasza, ale też w Kościele nie powinno być nikogo, kto by się w nią nie włączał.

Podczas XIX Diec. Spotkania Róż w Mielcu - 2019

W diecezji tarnowskiej Papieskie Dzieło Rozkrzewiania Wiary istnieje od lat w różach Żywego Różańca. Datą, która wyznacza to zaangażowanie w sposób szczególnie świadomy i intensywny jest rok 1994, kiedy miał miejsce I Kongres Misyjny Diecezji Tarnowskiej. Pytanie tylko, czy członkowie róż w sposób świadomy przeżywają przynależność do Żywego Różańca, czy tę przynależność kojarzą z Pauliną Jaricot i czy ich róże różańcowe są narzędziem pomocy duchowej i materialnej misjom?

Dni formacyjne we wrześniu 2019 - z bp. Leszkiem Leszkiewiczem i ks. Mateuszem Dziedzicem

Miesiąc maj jest z jednej strony okazją do świętowania jubileuszu Dzieła, w które jesteśmy zaangażowani. Świętujemy bowiem radość, że pomagamy duchowo i materialnie, wspierając wszystkie misje i wszystkich misjonarzy, nie wyłączając oczywiście kilkudziesięciu misjonarzy diecezji tarnowskiej, którzy w tej chwili głoszą Ewangelię w dziesięciu krajach świata na trzech kontynentach.

XVIII Diec. Spotkanie Róż w Bobowej - 2018

XIX Diec. Spotkanie Róż w Mielcu - 2019

Cieszmy się więc, że w minionym roku 140 parafii naszej diecezji, podobnie jak w wielu poprzednich latach, cieszy się różami różańcowymi, które swą modlitwą i regularną symboliczną ofiarą materialną, wspierają misyjną działalność Kościoła przez żywe uczestniczenie w Papieskim Dziele Rozkrzewiania Wiary. Jest naszą diecezjalną tradycją i propozycją, by każdego miesiąca, świadomie przeżywając przynależność do róż różańcowych, każdy ich członek złożył wartość jednej bułki, co później jest wsparciem dla wszystkich misjonarzy, a więc też dla naszych. Ta pozornie mała ofiara rokrocznie tworzy „stosy chleba". We wspomnianych 140 parafiach członkowie róż złożyli w roku 2021 rekordową sumę ponad 455 tys. zł. To wielki dar, biorąc pod uwagę, że w latach przed pandemią mniej więcej ta sama liczba parafii zapewniała sumę nieprzekraczającą 400 tys. zł, co zresztą jest również pokaźnym darem.

Tak więc rok 2022 to nie tylko rok jubileuszowy, ale rok wielkiej satysfakcji dla tych, dla których Kościół powszechny jest ich wspólnotą, do której weszli przez chrzest i w których łaska chrztu daje o sobie znać przez zapał zdobywania innych dla Chrystusa. A jeśli jest to rok jubileuszowy, to po to, aby z uzasadnioną radością cieszyć się, że potrafimy się „dzielić wiarą jak chlebem".

Świadomość daru

Uczestniczenie w tak wzniosłym i pomocnym Dziele wymaga świadomości. Nie o to bowiem chodzi, by „dawać na misje", ale by mieć świadomość, czym jest misja Kościoła, na czym polega nasza w niej partycypacja i na ile ona współtworzy budowę misyjnego Kościoła.

W tym miejscu wypada zaznaczyć, że od niemal 25 lat, w Domu Formacji Misyjnej w Czchowie ma miejsce – jak to wynika z nazwy Domu – formacja misyjna, organizowana specjalnie dla członkiń i członków róż różańcowych. Ci, którzy taką formację przeszli chociaż raz, w swoim zapale troski o rozwój wiary w świecie, potrafili z róż różańcowych uczynić zaplecze dla misji. Do tej pory z takiej formacji skorzystało ponad 4800 osób. Przybywały one przeważnie jako kilkuosobowe „delegacje" reprezentujące róże różańcowe z danej parafii. Często były to nawet pojedyncze osoby z danej wspólnoty parafialnej, ale nie brakło też grup kilkudziesięcioosobowych z takiej wspólnoty, przybyłej ze swoim proboszczem, zorganizowanym przez niego autokarem.

Do tego więc chciałoby się zachęcać poszczególne parafie, ale przede wszystkim do tego, że bez czasu poświęconego na formację, trudno oczekiwać pełnej odpowiedzi na uczynienie róż Żywego Różańca narzędziem współpracy misyjnej.

Zapewne swoją rolę odegrały też coroczne diecezjalne spotkania róż różańcowych, odbywane zwykle w obecności biskupa i misjonarzy reprezentujących ten świat, który róże różańcowe obejmują swoją opieką. Na przestrzeni ostatnich dwudziestu lat w spotkaniach tych wzięło udział ponad 22,5 tys. osób. Owszem, często te osoby się powtarzały, ale to też świadczy o tym, że potrzebują takich spotkań, by podtrzymać i odnowić zapał współpracy misyjnej podejmowanej przez wielu.

Ks. Krzysztof Czermak

Gratulujemy

Tym, którzy od dawna, ale też od niedawna, włączają się we współpracę misyjną w ramach Papieskiego Dzieła Rozkrzewiania Wiary – gratulujemy! To róże różańcowe ze wspomnianych wcześniej parafii. Gratulujemy zapału, ale też zrozumienia Kościoła, który ze swej natury jest misyjny. A oto te parafie, które angażowały się w roku 2021:

Barcice, Biadoliny Radłowskie, Binczarowa, Bobowa, Bogumiłowice, Borzęcin Górny, Brzesko – Mił. Bożego, Bochnia św. Jana, Bruśnik, Brzesko – MB Częstochowskiej, Brzesko – św. Jakuba, Brzeźnica k. Bochni, Brzozowa, Brzozówka, Burzyn, Chojnik, Chomranice, Czarny Potok, Delastowice, Dębica – św. Jadwigi, Dębica – św. Krzyża, Dębica – MB Anielskiej, Dębica – Mił. Bożego, Długołęka-Świerkla, Dobra, Dobrków, Dobrynin, Domosławice, Gierczyce, Gnojnik, Grabno, Gromnik, Gródek k. Grybowa, Gródek n. Dunajcem, Grybów, Grywałd, Górki, Iwkowa, Jadowniki, Jadowniki Mokre, Jasień, Jaworsko, Kąclowa, Koszyce Wielkie, Krościenko, Krużlowa, Krynica – św. Antoniego, Krynica – NSPJ, Krynica – WNNP, Krzeczów, Limanowa – MB Bolesnej, Lipnica Murowana, Lisia Góra, Lubzina, Luszowice, Łęg Tarnowski, Łękawica, Łętowice, Łososina Dolna, Łososina Górna, Łukowa, Łysa Góra, Mielec – Ducha św., Mielec – MBNP, Mielec – św. Mateusza, Mielec – Rzochów, Mikluszowice, Moszczenica – MB Szkaplerznej, Muchówka, Muszyna – bł. Teresy, Nawojowa, Nieczajna, Niedzieliska, Niskowa, Nowa Wieś, Nowy Sącz – św. Heleny, Nowy Sącz – Jana Pawła II, Nowy Sącz – św. Kazimierza, Nowy Sącz – św. Małgorzaty, Mowy Sącz – MB Bolesnej, Olesno, Ostrów, Pawęzów, Piątkowa, Pilzno, Piotrkowie, Piwniczna Zdrój, Pleśna, Podłopień, Pogórska Wola, Porąbka Uszewska, Przecław, Przeczyca, Ptaszkowa, Pustków Os., Radgoszcz – św. Kazimierza, Ropa, Rzepiennik Biskupi, Rzezawa, Rzędzianowice, Rzuchowa, Siekierczyna, Siemiechów, Sienna, Skrzyszów k. Tarnowa, Stara Wieś, Stary Sącz – Mił. Bożego, Stary Sącz – św. Elżbiety, Stróże, Szczucin, Strzelce Wielkie, Szynwałd, Śnietnica, Świebodzin, Tarnów – Katedra, Tarnów – MB Fatimskiej, Tarnów – MB Szkaplerznej, Tarnów– św. Maksymiliana, Tarnów – NSPJ, Tarnów – św. Stanisława, Tarnów – Trójcy Św., Trzetrzewina, Turza, Tylmanowa, Tymbark, Wadowice Dolne, Wadowice Górne, Wielka Wieś, Wielogłowy, Wilczyska, Wojakowa, Wojnicz, Wola Mielecka, Wola Rzędzińska – MBNP, Wola Rzędzińska – Mił. Bożego, Zabrzeż, Zborowice, Zbylitowska Góra, Żabno, Żmiąca, Żyraków.